

Resolució 409/2021, de 7 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 246/2021

Administració reclamada: Institut Municipal d'Urbanisme

Informació reclamada: Relació definitiva i actualitzada dels titulars d'un dret de reallotjament.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: El dret d'accés a la informació de l'article 18 LTAIPBG es projecta sobre la informació pública en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG: informació en poder dels subjectes obligats resultant de l'exercici de les seves funcions. No hi ha dubte que aquesta relació de persones beneficiàries del dret de reallotjament l'obtindria un subjecte obligat per l'LTAIPBG com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions urbanístiques, però tanmateix sembla acreditat que la informació que té en el seu poder és el llistat provisional (ja lliurat abans d'aquest procediment) i no el llistat definitiu, que encara no s'ha elaborat. En aquests termes, la pretensió formulada per la persona reclamant de què se li lliuri una relació definitiva de persones beneficiàries del dret de reallotjament, en la mesura en què actualment no existeix i que per elaborar-la s'han de dur a terme actuacions més enllà de les merament recopilatòries d'informació (com són les comprovacions de vida i la revisió de les situacions i drets atribuïts als beneficiaris del llistat provisional), no pot ser emparada en aquest procediment, ja que no és informació pública als efectes de l'LTAIPBG. La reclamació ha de ser congruent amb la sol·licitud i el seu objecte no es pot ampliar, ja que es tracta d'un procediment de revisió d'una decisió prèvia de l'administració, el què requereix que prèviament se li hagi sol·licitat

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Habitatge. Dret de reallotjament. Reclamació contra silenci. Informació pública. Informació existent. Congruència de la reclamació. Objecte del procediment.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 22 de març de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 246/2021 presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 3 de febrer de 2021 la persona reclamant presenta un recurs de reposició davant l'Ajuntament de Barcelona invocant l'article 38 de l'LTAIPBG, en el què exposa que el dia 30/11/2020 hauria presentat una instància (Número de registre 20209256619) sol·licitant la

relació definitiva de persones titulars del dret de reallotjament del projecte de reparcel·lació PAU número 2 Casernes de Sant Andreu, i que la informació que el Consorci de la Zona Franca de Barcelona li hauria facilitat amb data 20 de gener de 2021 és errònia i no està actualitzada, i demana que li sigui lliurada la informació sol·licitada en la petició original.

3. La Reclamació presentada el dia 22 de març de 2021 indica que hauria transcorregut el termini de 30 dies sense haver rebut resposta al seu recurs de reposició, i que “la informació facilitada, per CZFB, és errònia i no està actualitzada. Apareixen, per exemple, persones ja mortes i persones relacionades dues vegades en diferents habitatges.”
4. El 26 de març de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 19 d'abril de 2021 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient de la sol·licitud de l'Institut Municipal d'Urbanisme. L'informe conclou en termes literals el següent: “Cal posar de relleu que la primera resposta donada pel Secretari general del Consorci de la Zona Franca de Barcelona posava clarament de manifest que no obtindrien el llistat definitiu fins a la finalització del treball que estan duent a terme família per família amb dret de reallotjament reconegut, i que, fins la finalització d'aquest, no serien coneixedors de possibles circumstàncies sobrevingudes. La finalització d'aquest treball amb el seu resultat final, el Consorci de la Zona Franca de Barcelona l'ha de posar forçosament en coneixement de l'Administració actuant. La Direcció de serveis de gestió urbanística tan bon punt tingui la informació es compromet a facilitar-la al senyor ACM”.
7. El 20 d'abril de 2021 la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe de l'Institut Municipal d'Urbanisme i obra un termini de 5 dies per tal que la persona reclamant presenti les al·legacions que consideri, si és el cas.
8. El 26 d'abril de 2021 la persona reclamant presenta un escrit d'al·legacions a la GAIP mitjançant el qual es reitera en que la informació que li han proporcionat conté errors i no està actualitzada, i demana a la GAIP que: “Inste al Ayuntamiento de Barcelona, como administración actuante, a proporcionar el listado de personas titulares del derecho de

realojo a fecha en que reciba el escrito. Indicando, para cada titular, el motivo de la pérdida del derecho personalísimo de realojo, concedido en el proyecto de reparcelación o, la resolución legal que lo reconoce con posterioridad a la aprobación del proyecto de reparcelación”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

Aquesta reclamació té, com a precedent, la Reclamació 10/2021, que demanava aquesta mateixa informació i que va finalitzar per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte, en haver lliurat l'administració la informació de què disposava el 20 de gener de 2021 i no haver manifestat aleshores la persona reclamant cap al·legació contrària a donar-se'n per satisfet quan aquesta Comissió li ho va traslladar. Però el 22 de març la persona reclamant presenta un recurs de reposició contra la informació rebuda, en haver constatat que el llistat de persones beneficiàries del dret de real·lotjament sol·licitat no estava actualitzat, emparant-se en l'article 38 LTAIPBG i amb la petició de que se li proporcionés una relació definitiva de persones titulars del dret de real·lotjament del projecte de reparcel·lació PAU núm. 2 Casernes de Sant Andreu, tal i com havia sol·licitat originàriament, i és contra la desestimació presumpta per silenci d'aquest recurs de reposició que es presenta aquesta reclamació.

Tot i que resulta dubtós que es pugui emparar en l'article 38 LTAIPBG la formulació d'un recurs de reposició contra el lliurament material de la informació facilitada amb data 20 de gener, aquesta Comissió, atenent el caràcter informal del procediment que no requereix la fonamentació legal de la sol·licitud d'informació (i per tant, tampoc l'encert en identificar-la), ha admès a tràmit la reclamació considerant que, si més no, la interposició d'aquell recurs de reposició suposa la manifestació d'una petició d'informació pública que l'Administració no havia inadmes a tràmit ni resolt, depassat el termini per fer-ho.

La informació que es demana (relació definitiva de persones beneficiàries del dret de real·lotjament d'un pla urbanístic) seria informació pública en la mesura en què estigui materialment en poder de l'administració. El dret d'accés a la informació de l'article 18

LTAIPBG es projecta sobre la informació pública en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG: informació en poder dels subjectes obligats resultant de l'exercici de les seves funcions. No hi ha dubte que aquesta relació de persones beneficiàries del dret de reallotjament l'obtindria un subjecte obligat per l'LTAIPBG com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions urbanístiques, però tanmateix sembla acreditat que la informació que té en el seu poder és el llistat provisional (ja lliurat abans d'aquest procediment) i no el llistat definitiu, que encara no s'ha elaborat. Així ho afirma l'Administració i ho confirmen les pròpies manifestacions de la persona reclamant, que es queixa de què el Consorci de la Zona Franca de Barcelona, que actua com a Junta de Compensació, estigui donant al registre de la propietat informació errònia o desactualitzada.

En aquests termes, la pretensió formulada per la persona reclamant de què se li lliuri una relació definitiva de persones beneficiàries del dret de reallotjament, en la mesura en què actualment no existeix i que per elaborar-la s'han de dur a terme actuacions més enllà de les merament recopilatòries d'informació (com són les comprovacions de vida i la revisió de les situacions i drets atribuïts als beneficiaris del llistat provisional), no pot ser emparada en aquest procediment, ja que no és informació pública als efectes de l'LTAIPBG. Tot això sens perjudici del dret de la persona reclamant a accedir-hi quan s'hagi elaborat i estigui efectivament en poder de l'Administració.

D'altra banda, la persona reclamant, en les seves darreres al·legacions, reformula i amplia l'objecte de la reclamació, en demanar aquest llistat de persones titulars del dret de reallotjament actualitzat temporalment a la data en què es rebí l'escrit, que és el 26 d'abril, així com que s'afegeixi aquesta altra informació al llistat reclamat: per a cada titular, el motiu de la pèrdua del dret personalíssim de reallotjament, concedit en el projecte de reparcel·lació o la resolució legal que el reconegui amb posterioritat a l'aprovació del projecte de reparcel·lació. La reclamació ha de ser congruent amb la sol·licitud i el seu objecte no es pot ampliar, ja que es tracta d'un procediment de revisió d'una decisió prèvia de l'administració, el què requereix que prèviament se li hagi sol·licitat. En conseqüència, i al marge del què s'ha dit anteriorment sobre la inexistència de la informació, cal desestimar aquestes al·legacions i declarar inadmissible l'ampliació de l'objecte de la reclamació amb la petició de nova informació no sol·licitada anteriorment.

Quant a la reclamació amb el seu objecte inicial d'obtenir un llistat definitiu i actualitzat de persones beneficiàries del dret de reallotjament del projecte de reparcel·lació PAU núm. 2 Casernes de Sant Andreu, correspon desestimar-la per manca d'objecte, ja que resulta acreditat que aquest llistat definitiu no és en poder de l'Administració actualment, i que prèviament a aquest procediment l'Administració ja ha lliurat a la persona reclamant tota la informació pública de què disposa (llistat provisional remès a la persona reclamant el 20 de

gener de 2021), de manera que no existeix cap acte administratiu previ que resolgui, de manera expressa o presumpta, una limitació del dret d'accés a la informació, ni cap acte material d'impediment o entorpidiment de l'accés material a la informació pública, que pugui ser objecte de la reclamació d'acord amb l'article 39 LTAIPBG.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de maig de 2021, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 246/2021 en relació amb la pretensió d'obtenir un llistat definitiu i actualitzat de persones beneficiàries del dret de reallotjament del projecte de reparcel·lació PAU núm. 2 Casernes de Sant Andreu, per manca d'objecte, d'acord amb el fonament jurídic 2.

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 246/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.